

A white origami crane is positioned in the upper left quadrant of the frame, facing right. It is set against a dark, textured background that suggests a landscape with a prominent mountain silhouette. Several thin, light-colored streaks, resembling falling snow or light rays, radiate from behind the mountain, creating a sense of depth and atmosphere.

Macuo Bašo
Haiku

Translation © Ján Zambor and František Paulovič 2019
Study © Ján Zambor 2019
Notes and Calendar © František Paulovič 2019
Cover photo © Juliána Chomová 2019
Graphic and cover design © Erik Jakub Groch 2019
Slovak edition © Skalná ruža 2019

ISBN: 978-80-89816-28-6

EDÍCIA POÉZIA

Macuo Bašó

Haiku

Mesiac vie kadiaľ:
„Vydaj sa touto cestou!“
K prístrešiu pre pútnikov

Stará sakura
celá v kvete V spomienkach
na prežitý čas

V dome kde umrelo dieťa

Zohnutý zväadol
svet je hore nohami
na bambuse sneh

Oblak sa lúči
odtŕha sa od druha
Tak aj divá hus

V Saja no Nakajame

Stále je živý
Príjemný chlad pod strieškou
môjho klobúka

Na vejári prinášam
vánok od hory Fudži
suvenír z Eda

Hustý letný dážd!
Obecný nočný strážnik
zažína lampy

Spílim kmeň stromu
a v reze vidím dnešnú
podobu splnu

Tiahnuce mraky
kedy-tedy zimný dážd'
Idú močia psy

Spí odhodené
dieta v košielke srieňa
prikytý vetrov

Ranná záhrada
v snehu – cibuľová vňat'
označuje plot

Čo je to za zvuk
nad čím nariekaš pavúk
v jesennom vetre?

V tīšine noci
v mesačnom svite kradmo
červ vŕta orech

Myslím: záhrobie
je také ako tento
jesenný súmrak

Na suchú vetvu
si sadol čierny havran
Jesenný večer

Vstávaj už vstávaj!
Buď mojím kamarátom
spiaci motýlik!

Kuká kukučka
Svet už nepotrebuje
básnikov haikai

Priezračné rybky
v riasach! Chytíš ich do rúk
hned' roztopia sa

Nohy žeriava
sa v letnej lejavici
stali kratšími

Verše na Sanpúovu pamiatku

Na tvoj hrob kladiem
zemiakový kvet – ako
bohatý lotos

Cikády v speve
sa celkom vyplakali
Je z nich len koža

Pustý horský chrám
Kotlík v mraze narieka
zamíza mu hlas

*Moja odpoved' na Kikakuovu báseň
o svätojánskych muškách*

Kvety povoje
Pri nich jem svoju ryžu
ako prostý muž

Sklonená vŕba
má ponorená v spánku
dušu slávika

Zvon už doznieva
no zvoní vôňa kvetov
Večerný súmrak

Aké nevšedné!
Na trs trávy bez vône
si sadol motýľ

Iba skúsim pit'
už mi drkocú zuby
Horská studnička

Nocuj na ceste –
pochopíš moje básne
Jesenný vietor

Vrabčekom vonku
pištaním odpovedá
pár myší z pôjda

Vyleť netopier!
Kvety by nemali byť
iba pre vtákov

Tomu čo vraví
„Deti ma ottravujú“
nekvitnú kvety

Krik predavača
kalmárov sa tu mieša
s hlasom kukučky

Je na čo hľadieť
aj po ničivej búrke:
krásu chryzantém